

**SZKOLNY PROGRAM
PROFILAKTYKI I WYCHOWANIA
ZATWIERDZONY UCHWAŁĄ
RADY PEDAGOGICZNEJ GIMNAZJUM NR 1
W LEBORKU IM. JÓZEFA WYBICKIEGO
W DNIU 31.08.2009r.**

Spis treści

Wstęp

I Misja i wizja Gimnazjum nr 1 w Lęborku

II Model absolwenta Gimnazjum nr 1 w Lęborku

III Podstawa prawna

IV Cele ogólne programu wychowania i profilaktyki

V Organizacja

VI Bezpieczeństwo

VII Wychowanie

VIII Profilaktyka

IX Orientacja szkolna i zawodowa

X Edukacja zdrowotna

XI Godziny do dyspozycji wychowawcy

XII Zasady współpracy z instytucjami w zakresie profilaktyki pierwszorzędowej, drugorzędowej i trzeciorzędowej

1. Wstęp

W marcu 2009r. w klasach I-III przeprowadzono ankiety dotyczące sposobów spędzania czasu wolnego, zainteresowań uczniów ich poczucia bezpieczeństwa na terenie szkoły oraz zagrożeń używkami. W wyniku przeprowadzonej diagnozy uzyskano następujące wnioski:

- 67,7% uczniów klas pierwszych i drugich czuje się w szkole bezpiecznie;
- najczęściej uczniowie są w szkole świadkami obraźliwych wyzwisk, zaczepek oraz bicia kolegów i koleżanek;
- zgodnie z wynikami ankiety uczniowie klas pierwszych i drugich najczęściej są ofiarami zaczepek i obraźliwych przezwisk;
- najczęściej stosowanymi formami agresji są zaczepki oraz obraźliwe przezwiska;
- najczęstszym przejawem przemocy, który zauważali w szkole badani jest używanie wulgaryzmów;
- za najbardziej niebezpieczne miejsca w szkole uczniowie uważają półpiętra, toalety (głównie chłopców) oraz miejsce przy sklepiku szkolnym;
- uczniowie obserwują również na terenie szkoły obecność osób z zewnątrz, które nie posiadają identyfikatora określającego cel wizyty (są to osoby dorosłe oraz uczniowie z innych szkół);
- wśród uczniów naszego gimnazjum wskazano również osoby, które zachowują się agresywnie na terenie szkoły
- zdecydowana większość uczniów zna ofertę kół zainteresowań, przedmiotowych oraz sportowych oraz wie, jak należy się do nich zapisywać;
- wśród kół zainteresowań największym zainteresowaniem cieszy się koło plastyczne i fotograficzne, kół przedmiotowych: fizyczne, matematyczne, historyczne i chemiczne, a wśród kół sportowych: siatkówka, piłka koszykowa oraz pływanie;
- najczęstszą formą rozwijania zdolności uczniów poza szkołą jest nauka języka angielskiego, udział w zajęciach organizowanych przez szkołę muzyczną, taniec oraz gra w piłkę;
- głównym powodem, dla którego uczniowie nie podejmują poza szkołą działań zmierzających do rozwijania swoich zainteresowań jest ich brak czasu;
- najwięcej osiągnięć poza szkołą uczniowie odnoszą w tańcu, konkursach plastycznych oraz w sporcie;

- najwięcej czasu wolnego uczniowie spędzają przed komputerem oraz w towarzystwie swoich znajomych;
- preferowaną formą spędzania czasu wolnego jest uprawianie sportu;
- najczęstszą formą rozwijania zainteresowań w domu jest malowanie, rysowanie oraz uprawianie sportów;
- głównymi przyczynami nierozwijania zainteresowań w domu jest brak czasu oraz brak ochoty;
- uczniowie klas III nie palą, nie piją alkoholu oraz nie zażywają narkotyków na terenie szkoły;
- nie istnieje na terenie szkoły proceder sprzedawania narkotyków;
- uczniowie poza szkołą zażywają środki odurzające;
- dużym problemem jest spożywanie przez uczniów alkoholu poza szkołą;
- uczniowie zakupują środki odurzające z kieszonkowego, należałoby o tym porozmawiać z rodzicami w trakcie najbliższych wywiadówek;
- należałoby wdrożyć do programu profilaktyki tematy związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi;
- uczniowie właściwie oceniają wpływ środków odurzających na ich życie;

Na podstawie tychże wniosków uznano, iż w programie profilaktyki należy uwzględnić następujące treści:

1. W klasach pierwszych:

- komunikacja interpersonalna,
- uzależnienie od komputera,
- zapoznanie uczniów z alternatywnymi formami spędzania czasu wolnego, w tym powołanie do życia Szkolnego Koła Wolontariatu,
- bezpieczna droga do szkoły i ze szkoły, bezpieczny wypoczynek,
- kultura języka,
- znaczenie rodziny w życiu człowieka,
- odpowiedzialność za siebie,
- poznaję siebie – zajęcia z zakresu orientacji zawodowej

2. W klasach drugich:

- bezpieczny wypoczynek,

- komunikacja interpersonalna,
- przeciwdziałanie agresji,
- emocje i jak sobie z nimi radzić,
- ogólne zasady udzielania pierwszej pomocy,
- profilaktyka w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi i palenia papierosów,
- kultura języka

3. W klasach trzecich:

- bezpieczny wypoczynek,
- stres w życiu człowieka,
- trudna sztuka tolerancji,
- profilaktyka HIV/AIDS,
- profilaktyka narkomanii,
- zagrożenia ze strony sekt oraz innych organizacji nieformalnych,
- kultura języka

Szkoła kształci umiejętności indywidualne ucznia oraz umiejętności prospołeczne między innymi poprzez realizację projektów. Realizuje zagadnienia związane z patriotyzmem kształcąc u ucznia poczucie odpowiedzialności za losy ojczyzny. Podejmuje działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa uczniów, powołując Szkolną Drużynę Ratownictwa. Ponadto ważnym elementem wychowawczym jest uwrażliwianie młodych ludzi na potrzeby innych, dlatego stworzono Szkolny Klub Wolontariatu.

Mając na uwadze powyższe założenia, opracowano program wychowania i profilaktyki umożliwiającą ich realizację. Program podzielono na siedem obszarów, w ramach których opracowano tematykę zajęć.

Wyodrębniono następujące kategorie:

- organizacja,
- bezpieczeństwo,
- wychowanie,
- profilaktyka,
- orientacja szkolna i zawodowa,
- edukacja zdrowotna,
- godziny do dyspozycji wychowawcy

I Misja i wizja Gimnazjum nr 1 w Lęborku

Istniejemy dla społeczności. Jesteśmy po to, by nauczać i uczyć. Stwarzając właściwy klimat i wyrównując szanse edukacyjne ucznia, oferujemy podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności.

II Model absolwenta Gimnazjum nr 1 w Lęborku

Absolwent gimnazjum nr 1 w Lęborku odpowiada za swoje czyny, wie, czego chce realizuje wyznaczone cele, uczy się na miarę swoich możliwości. Jest twórczy i konsekwentny, gotowy do współdziałania. Pomagają mu w tym tolerancja i wrażliwość. Osiąga sukces.

III Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 56, poz. 458);
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009r. Nr 4, poz. 17);
3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 12 lutego 2002r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 15, poz. 142 i Nr 137, poz. 1155, z 2003 r. Nr 39, poz. 337 i Nr 116, poz. 1093, z 2004 r. Nr 43, poz. 393, z 2005 r. Nr 30, poz. 252, z 2008 r. Nr 72, poz. 420 oraz z 2009 r. Nr 54, poz. 442);
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 marca 2005r. w sprawie ramowych statutów placówek publicznych (Dz. U. Nr 52, poz. 466);
5. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 sierpnia 1999r. w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego (Dz. U. Nr 67, poz. 756, z 2001 r. Nr 79, poz. 845, z 2002 r. Nr 121, poz. 1037 oraz z 2009 r. Nr 131, poz. 1079);
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1996r. w sprawie sposobu organizowania i prowadzenia działalności w dziedzinie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym (Dz. U. Nr 112, poz. 537);
7. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 22 grudnia 2004r. w sprawie zakresu i organizacji profilaktycznej opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą (Dz. U. Nr 282, poz. 2814 oraz z 2007 r. Nr 56, poz. 379);
8. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 11, poz. 114);

9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U . Nr 26, poz. 223).

IV Cele ogólne programu wychowania i profilaktyki

1. Uzmysłowanie uczniom wartości własnej osoby.
2. Kształtowanie poczucia własnej wartości i postaw asertywnych.
3. Uczenie właściwego sposobu komunikowania się z ludźmi.
4. Uświadomienie zagrożeń wynikających z niewłaściwego użytkowania komputera.
5. Kształtowanie u uczniów poczucia odpowiedzialności za siebie i własne bezpieczeństwo.
6. Zachęcanie do wyboru różnych sposobów spędzania wolnego czasu mających na celu rozwój intelektualny, emocjonalny i fizyczny.
7. Uwrażliwienie na piękno języka ojczystego.
8. Zapoznanie z zasadami udzielania pierwszej pomocy.
9. Dostarczenie informacji dotyczących substancji uzależniających oraz zagrożeniach wynikających z ich zażywania.
10. Uświadomienie zalet i wartości życia wolnego od środków uzależniających.
11. Kształtowanie postawy tolerancji.
12. Przekazanie informacji na temat chorób przenoszonych drogą płciową.
13. Uświadomienie negatywnego wpływu organizacji nieformalnych na młodego człowieka.
14. Promowanie zdrowego stylu życia.

V ORGANIZACJA

Pierwsze dni w nowej szkole są dla każdego ucznia trudne. Dlatego tak ważne jest, aby zintegrować zespół klasowy. Dobra atmosfera w klasie, znajomość swoich zainteresowań, sprzyja nawiązywaniu nowych przyjaźni.

W celu właściwego funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, istotna jest znajomość zasad w niej obowiązujących. Należy zatem zapoznać uczniów z dokumentami określającymi między innymi zakres obowiązków i kompetencji organów szkoły, zasady oceniania osiągnięć szkolnych, kryteria oceny zachowania itd.

Każdy miesiąc powinien zostać podsumowany przez wychowawcę wspólnie z uczniami, co umożliwi wysunięcie wniosków oraz wytyczenie wskazówek do dalszej pracy.

ŚREDNIA LICZBA TYGODNI ZAJĘĆ:33

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: ORGANIZACJA						
1	1.	I	I	GDDW	ORGANY SZKOŁY, CZYLI JAK TA MACHINA DZIAŁA I JAK SIĘ W NIEJ ODNALEŹĆ?	1. AUTOPREZENTACJA WYCHOWAWCY I UCZNIÓW KLASY 2. PRZEDSTAWIENIE ZAKRESU OBOWIĄZKÓW I KOMPETENCJI ORGANÓW SZKOŁY
2	1.	I	I	GDDW	STATUT NAJWAŻNIEJSZYM DOKUMENTEM SZKOŁY	1. OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH 2. OCENIANIE ZACHOWANIA
3	1.	I	I	GDDW	MINĄŁ WRZESIEŃ – CZAS NA PODSUMOWANIE	1. PRACA Z KARTĄ ZACHOWANIA 2. ANALIZA TREŚCI UWAG
4	1.	I	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
5	1.	I	I	GDDW	MINĄŁ I SEMESTR – CZAS NA	1. PODANIE ZASAD

					PODSUMOWANIE	KLASYFIKACJI SEMESTRALNEJ
5	1.	I	II	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
6	1.	I	II	GDDW	MINĄŁ II SEMESTR – CZAS NA PODSUMOWANIE	1. ZASADY KLASYFIKACJI ROCZNEJ, PRZEPROWADZANIA EGZAMINU POPRAWKOWEGO I KLASYFIKACYJNEGO
7	1.	I	II	GDDW	UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO	1. UROCZYSTY APEL
8	1.	II	I	GDDW	UROCZYSTE ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO	1. WSPOMNIENIA Z WAKACJI
9	1.	II	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
10	1.	II	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
11	1.	II	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
12	1.	II	I	GDDW	MINĄŁ I SEMESTR – CZAS NA PODSUMOWANIE	1. PRZYPOMNIENIE ZASAD KLASYFIKACJI SEMESTRALNEJ
13	1.	II	II	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	1.
14	1.	II	II	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	1.

15	1.	II	II	GDDW	PODSUMOWANIE OSIĄGNIĘĆ ZA II SEMESTR	1. PRZYPOMNIENIE ZASAD KLASYFIKACJI ROCZNEJ, PRZEPROWADZANIA EGZAMINU POPRAWKOWEGO I KLASYFIKACYJNEGO
16	1.	II	II	GDDW	UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO	1. UROCZYSTY APEL
17	1.	III	I	GDDW	UROCZYSTE ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO	1. WSPOMNIENIA Z WAKACJI
18	1.	III	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
19	1.	III	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
20	1.	III	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
21	1.	III	I	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
22	1.	III	I	GDDW	PODSUMOWANIE OSIĄGNIĘĆ ZA I PÓLROCZE	
23	1.	III	II	GDDW	PODSUMOWANIE MIESIĄCA	
24	1.	III	II	GDDW	UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO	1. UROCZYSTY APEL

VI BEZPIECZEŃSTWO

Wiadomo, że nigdy nie da się wyeliminować ryzyka całkowicie, ale można je możliwie zminimalizować. Dlatego też należy podczas rozmów z młodzieżą poruszać kwestie dotyczące ich bezpieczeństwa w szkole i poza nią, na przykład podczas letniego i zimowego wycieczki. Znajomość obowiązującego prawa oraz konsekwencji wynikających z nieprzestrzegania go, wpływa pozytywnie na zachowania uczniów oraz eliminuje niepożądane zachowania. Nieodzwonne zatem wydaje się spotkanie młodzieży z przedstawicielem policji – specjalistą do spraw nieletnich. Spotkania tego typu dostarczają młodzieży wielu cennych informacji dotyczących ich praw i obowiązków oraz uczą zachowania w sytuacjach trudnych i zagrażających ich bezpieczeństwu. Celem podejmowanych działań zawartych w obszarze bezpieczeństwa jest wykształcenie u uczniów poczucia odpowiedzialności za siebie i otoczenie tak, aby wspomagać dorosłych w utrzymaniu jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa w szkole. Natomiast jedną ze skutecznych metod zwiększania bezpieczeństwa uczniów jest informowanie ich o potencjalnych zagrożeniach.

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: BEZPIECZEŃSTWO						
1	1.	I	I	GDDW	STATUT – ZBIOREM REGULAMINÓW I PROCEDUR SZKOLNYCH	1. BEZPIECZNA DROGA 2. NORMY I ZASADY SZKOLNE
2	1.	I	I	GDDW	SPOTKANIE Z POLICJANTEM	1. ZAPOZNANIE Z USTAWĄ O POSTĘPOWANIU W SPRAWACH NIELETNICH
3	1.	I	II	GDDW	BEZPIECZNY WYPOCZYNEK PODCZAS WAKACJI	1. FILM Z SERII „LEKCJE PRZESTROGI”
4	1.	II	I	GDDW	STATUT ZBIOREM REGULAMINÓW I PROCEDUR SZKOLNYCH – PRZYPOMNIENIE, UZUPEŁNIENIE	1. BEZPIECZNA DROGA 2. NORMY I ZASADY SZKOLNE
5	1.	II	II	GDDW		
6.	1.	II	II	GDDW	ZANIM POJEDZIEMY NA WAKACJE	1. FILM Z SERII „LEKCJE PRZESTROGI” 2. PW H8.20
7.	1.	III	I	GDDW	BEZPIECZNA DROGA DO SZKOŁY I	

					ZE SZKOŁY	
8.	1.	III	I	GDDW	ZANIM POJEDZIEMY NA FERIE	1. PW H8.20
9.	1.	III	II	GDDW	BEZPIECZNE WAKACJE	1. PW H8.20

VII WYCHOWANIE

W Gimnazjum nr 1 ogromny nacisk kładzie się na sferę wychowawczą. Praca wychowawcza szkoły powinna umożliwiać uczniom harmonijny rozwój osobowości. To w szkole dziecko przebywa dużą część dnia i to od wychowawcy i nauczycieli podobnie jak od rodziców uczy się życiowych postaw, tworzy swój system wartości, norm i poglądów.

W okresie adolescencji niezwykle ważny staje się świat emocji, często trudnych do opanowania, dlatego też należy poruszać te kwestie podczas godzin wychowawczych. Kolejnym ważnym zadaniem wychowawcy, nauczyciela jest kształtowanie u młodzieży sztuki porozumiewania się oraz uczenie kultury języka, tak często kaleczonego przez młodzież w codziennych kontaktach międzyludzkich. Wyniki przeprowadzonej wśród uczniów klas pierwszych i drugich w marcu 2009r. ankiety wskazują bowiem, że najczęstszą formą agresji wśród młodzieży jest używanie wulgaryzmów.

Uczeń w szkole doświadcza wielu emocji, zarówno pozytywnych jak i negatywnych. Zasadne zatem jest rozwijanie u nich umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych i stresujących.

Określenie jasnych zasad funkcjonowania w społeczeństwie oraz przestrzeganie i rozwijanie tych umiejętności wpłynie korzystnie na funkcjonowanie młodego człowieka w szkole i poza nią.

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: WYCHOWANIE						
1.	1.	I	I	GDDW	ZAWARCIE KONTRAKTU KLASOWEGO	1. TWORZENIE NORM KLASOWYCH 2. KONTRAKT KLASOWY E1.7; H5.7; H5.4 3. TS G3 21-23 4. KLASOWA SIEĆ INFORMACYJNA 5. KLASOWY SYSTEM POMOCY W NAUCE
2.	1.	I	I	GDDW	JA I MOJA KLASA	1. WYBÓR SAMORZĄDU 2. SCENARIUSZE – PW H1.1 – H1.9
3.	1.	I	I	GDDW	UCZNIOWIE O SOBIE I SZKOLE	1. PW J4.4
4.	1.	I	I	GDDW	JA I MOJA RODZINA	1. PRZEMOC W RODZINIE PW J1.1; TS D1
5.	1.	I	I	GDDW	POZNAWANIE POZASZKOLNYCH ZAINTERESOWAŃ UCZNIÓW	1. ARCHIPELAG WYSP PW H8.10

						2. TACY JESTEŚMY POZNAJ NAS TS C4
6.	2.	I	II	GDDW	GRZECZNOŚĆ NA CO DZIEŃ	1. PW H8.18
7.	1.	II	I	GDDW	O SZTUCE POROZUMIEWANIA SIĘ	1. PROGRAM PROFILAKTYCZNY „JAK ŻYĆ Z LUDŹMI” ROZDZIAŁ 5 i 6
8.	1.	II	I	GDDW	CZY JESTEM ASERTYWNY?	1. TS B6 1-29 2. PW H6.10 1-14
9.	1.	II	I	GDDW	O KULTURZE JĘZYKA „W KRAINIE GRZECZNOŚCI” „MISTRZ GRZECZNOŚCI”	1. PW K1.14 2. H8.18 3. H4.1
10.	1.	II	I	GDDW	AGRESJA, PRZEMOC, SAMOKONTROLA ZACHOWAŃ	1. TS C4 24-25; 26-32 2. TS C3 14-19 3. TS D1 58-59
11.	1.	II	II	GDDW	EMOCJE – JAK SOBIE Z NIMI RADZIĆ?	1. PW J1.3
12.	1.	II	II	GDDW	BURZLIWY ŚWIAT EMOCJI	1. PW H6.1
13.	1.	II	II	GDDW	CZYM JEST MIŁOŚĆ? RODZAJE	1. H6.7

					MIŁOŚCI	
14.	1.	II	II	GDDW	CZY MOŻNA ŻYĆ BEZ MIŁOŚCI?	1. H4.7
15.	1.	III	I	GDDW	JAK SIĘ UCZYĆ?	1. PW H2.6
16.	1.	III	I	GDDW	DLACZEGO WARTO SIĘ UCZYĆ?	1. PW H2.8
17.	1.	III	I	GDDW	RADZENIE SOBIE ZE STRESEM I NEGATYWNYMI MYŚLAMI	1. TS C3 25-34; G2 34-40 2. PW 1.7; H6.13; H6.12 3. „JAK ŻYĆ Z LUDŹMI” – ROZDZIAŁ 7, PROGRAM PROFILAKTYCZNY
18.	1.	III	I	GDDW	TECHNIKI RELAKSACYJNE	1. TS D1 39-42
19.	1.	III	II	GDDW	JAKI BYŁEM, JAKI JESTEM, CO ZMIENIŁO SIĘ PRZEZ TRZY LATA?	1. PW E1.7
20.	1.	III	II	RELIGIA	WARTOŚĆ ŻYCIA	1. PRAWO DO ŻYCIA JAKO JEDNO Z PODSTAWOWYCH PRAW CZŁOWIEKA

VIII PROFILAKTYKA

Profilaktyka – to chronienie człowieka w rozwoju przed zagrożeniami i reagowanie na pojawiające się zagrożenia. Jej celem jest ochrona dziecka, ucznia, wychowanka przed zakłóceniami rozwoju, czyli przed podejmowaniem zachowań hamujących lub niszczących rozwój, określonych jako zachowania ryzykowne. Młody człowiek funkcjonując w życiu społecznym często ma poczucie zagubienia i braku perspektyw, a jego zachowanie cechuje bierność i bezradność. Aspiracje życiowe młodych ludzi oscylują w kierunku mieć czy być, ponieważ otaczająca rzeczywistość to często przekładanie wartości rzeczowych nad osobowe. W związku z tym młodzieży często towarzyszą problemy alienacji, agresji i przemocy rówieśniczej, przedwczesnej aktywności seksualnej, depresji i używania substancji psychoaktywnych: nikotyny, alkoholu i narkotyków.

Właśnie, dlatego jednym z ważniejszych zadań szkoły jest tworzenie odpowiedzialnego kontekstu wychowawczego, który polega na promowaniu krytycznego i realnego kontaktu wychowanków z rzeczywistością. Na wskazaniu podstawowych wartości i norm postępowania (miłość, prawda, odpowiedzialność, uczciwość, wolność i pracowitość).

Głównym celem działań profilaktycznych jest kształtowanie u młodzieży dojrzałej postawy wobec życia, wolności i emocji, tak, więc praca profilaktyczna powinna być skupiona na wychowanku, na jego cielesności, emocjonalności, myśleniu, duchowości i religijności oraz na uczeniu go pozytywnych umiejętności życiowych.

Do działań służących wprost wychowaniu w abstynencji i zapobieganiu problemom alkoholowym, należy zaliczyć informację i edukację dotyczącą sytuacji człowieka wobec alkoholu. Uczniowie powinni otrzymać podstawową wiedzę na temat psychospołecznych mechanizmów nadużywania alkoholu, na temat natury choroby alkoholowej oraz jej konsekwencji dla chorego i otoczenia. Powinni być też świadomi, iż każdy kontakt z alkoholem w wieku rozwojowym (szkolnym) jest nadużyciem i zagrożeniem dla zdrowia psychicznego oraz dla normalnego rozwoju fizycznego.

Wszystkie zadania mają na celu wyposażenie młodego człowieka w umiejętności budowania dobrych relacji i pozytywnych więzi opartych na skutecznej komunikacji. Poza tym nieodzownym elementem działań profilaktycznych jest poznanie sposobów radzenia sobie w sytuacjach trudnych, wyrażania swoich potrzeb, emocji i opinii.

Działania profilaktyczne wspierają pracę nad harmonijnym rozwojem osobowości i zdrowym stylem życia.

Nauczyciele, wychowawcy i rodzice są zobowiązani pomóc młodemu człowiekowi porządkować pragnienia i aspiracje, odkrywać te, które się jeszcze nie pojawiły, wydobywać te, które z jakiś powodów umierają w młodym człowieku, oraz pomagać w zhierarchizowaniu bogactwa pragnień i aspiracji. Pomaga to młodym ludziom w ustaleniu, co jest dla nich ważne i podstawowe, a co drugorzędne i niewystarczające do osiągnięcia szczęścia. Profilaktyka musi wkraczać w sferę ludzkiej duchowości, ponieważ podłożem sięgania przez młodzież po substancje uzależniające jest kryzys życia sygnalizowany przez bolesne stany emocjonalne. Duchowość jest, bowiem sferą, w której człowiek stawia sobie pytanie o to, kim jest i po co żyje? Dopóki osoba nie rozwinię sfery duchowej – dopóty nie może zająć dojrzałej postawy wobec siebie i świata, wobec życia i wolności, wobec emocji i substancji uzależniających.

Szkolny program Profilaktyki został stworzony na podstawie doświadczeń z lat ubiegłych, przeprowadzonych ankiet wśród społeczności szkolnej oraz diagnozy sytuacji wychowawczej w szkole, która została przedstawiona Radzie Pedagogicznej w marcu 2009r.

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: PROFILAKTYKA						
1.	7.	I	II	GDDW	O ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA SIEBIE	1. PW H8.18; C1; J2.2 2. DRUGI ELEMENTARZ CZYLI PROGRAM SIEDMIU KROKÓW (WYBRANE ELEMENTY)
2.	2.	II	I	GDDW	PALENIE JEST NIEMODNE	1. SCENARIUSZ „DECYZJA NALEŻY DO CIEBIE” 2. FILM „NIKOTYNA LEGALNY NARKOTYK”
3.	2.	II	I	GDDW	JAK SILNA JEST TWOJA MOTYWACJA, BY NIE SIĘGNAĆ PO NARKOTYKI? BLIŻEJ SIEBIE – DALEJ OD NARKOTYKÓW	1. SCENARIUSZ PEDAGODZYZY 2. FILM
4.	1.	II	I	GDDW	UWAGA NA LEKI, NAPOJE KOFEINOWE	1. ARTYKUŁY, PUBLIKACJE 2. WIZYTA W APTECE – ROZMOWA Z

						FARMACEUTA
5.	1.	II	II	GDDW	SZKODY ZDROWOTNE I SPOŁECZNE ZWIĄZANE ZE STOSOWANIEM SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH	1. PEDAGOG 2. FILM PODSUMOWUJĄCY
6.	2.	III	I	GDDW	ZAGROŻENIA ZE STRONY SEKT I SUBKULTUR MŁODZIEŻOWYCH	1. PW H8.11 2. TS C2 1-44 3. FILM
7.	1.	III	I	GDDW	CHOROBY CYWILIZACYJNE XXI WIEKU, EPIDEMIE	1. PROGRAM PROFILAKTYKI „BEZ RYZYKA” 2. OPRACOWANIE PEDAGOGÓW
8.	2.	III	I	GDDW	„INNY” CZYLI JAKI? – O TOLERANCJI	1. TS C2 30-36 2. H7.1; H7.2; H7.9
9.	1.	III	II	GDDW	DEPRESJA JAKO CHOROBA SPOŁECZNA	1. TS E1 15-16
10.	1.	III	II	GDDW	LĘKI I FOBIE – JAK SOBIE Z NIMI RADZIĆ?	1. PW J1.1
11.	2.	III	II	RELIGIA	WYKROCZENIA PRZECIWKO V	1. UZALEŻNIENIE JAKO WYKROCZENIE PRZECIWKO

					PRZYKAZANIU	V PRZYKAZANIU
12.	1.	III	II	RELIGIA	WYKROCZENIE PRZECIWKO VI PRZYKAZANIU	1. ZNACZENIE CZYSTOŚCI PRZEDMAŁŻEŃSKIEJ W PROFILAKTYCE AIDS I HIV

IX ORIENTACJA SZKOLNA I ZAWODOWA

Przygotowanie młodzieży do świadomego wyboru zawodu, stanowi długofalowy, pedagogicznie sterowany proces informowania i orientowania w różnych rodzajach pracy zawodowej i drogach przygotowania do niej, rozpoznawanie i ukierunkowywanie zainteresowań, skłonności, uzdolnień, motywacji i postaw zawodowych, cech psychofizycznych i warunków zdrowotnych.

Wybór zawodu przez ucznia jest procesem trudnym, aczkolwiek niezwykle istotnym, gdyż zajęcia z orientacji zawodowej w gimnazjum powinny pomóc uczniowi w zharmonizowaniu jego indywidualnych potrzeb i możliwości z potrzebami społecznymi, przygotować do wyboru kierunku kształcenia zgodnie z preferencjami zawodowymi oraz uświadomić, iż zawód nie musi być wybrany na całe życie.

Wybór zawodu to proces decyzyjny, a rolą wychowawcy, nauczyciela, pedagoga szkolnego jest wspomaganie ucznia poprzez dostarczanie mu wszelkich możliwych danych niezbędnych do podjęcia dojrzałej decyzji zawodowej. Istotną rolę odgrywają tu również rodzice, którzy w aktywny sposób powinni włączać się w działania podejmowane przez szkołę.

W Gimnazjum nr 1 orientacja szkolna i zawodowa składa się z kilku elementów, a mianowicie:

- spotkania w zespołach klasowych – prowadzenie zajęć wychowawczych w ramach GGDW, podczas których uczeń poznaje siebie, a więc własne zainteresowania, uzdolnienia, cechy temperamentu oraz inne cechy osobowości, poznaje zawody, a także ścieżki edukacji;
- indywidualne spotkania pedagogów szkolnych z uczniem i jego rodzicami;
- udział uczniów w dniach otwartych organizowanych przez szkoły ponadgimnazjalne;
- organizowanie spotkań dla uczniów klas trzecich oraz ich rodziców z dyrektorami szkół ponadgimnazjalnych.

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: ORIENTACJA SZKOLNA I ZAWODOWA						
1.	4.	I	I	GDDW	JAK ZMIENIĆ ZAINTERESOWANIA W POMYSŁ NA PRZYSZŁY ZAWÓD?	1. PEDAGODZY
2.	1.	II	I	GDDW	STRUKTURA SZKOLNICTWA W POLSCE	1. PEDAGODZY
3.	1.	II	I	GDDW	POZNAJEMY KATEGORIE ZAWODÓW	1. PEDAGODZY
4.	1.	II	1	GDDW	ZAWODY XXI WIEKU	1. GOŚĆ, WYCIECZKA
5.	1.	II	1	GDDW	RYNEK PRACY – PROGNOZY NA PRZYSZŁOŚĆ	1. DORADCA ZAWODOWY
6.	1.	III	I	GDDW	KONIEC SZKOŁY I CO DALEJ?	1. PW E1.7
7.	1.	III	I	GDDW	PODEJMOWANIE DECYZJI	1. PW E1.7
8.	1.	III	I	GDDW	MOJE PREDYSPOZYCJE ZAWODOWE	1. PEDAGODZY
9.	1.	III	II	GDDW	TWORZENIE OBRAZU PRZYSZŁOŚCI. WYTYCZANIE CELÓW	1. TS D1 25-26; G2 29-45

10.	1.	III	II	GDDW	POZNAJEMY ZASADY REKRUTACJI DO PONADGIMNAZJALNYCH SZKÓŁ	1. PEDAGODZY
11.	1.	III	II	GDDW	POZNAJEMY ZASADY LOGOWANIA DO SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH	1. PEDAGODZY
12.	1.	III	II	WOS	WYBÓR SZKOŁY I ZAWODU	1. ZWIĄZEK POMIĘDZY WYKSZTAŁCENIEM A WYKONYWANIEM ZAWODU
13.	1.	III	II	WOS	RYNEK PRACY	1. REALIA RYNKU PRACY. 2. SPECYFIKA LOKALNEGO RYNKU PRACY 3. ZAPOTRZEBOWANIE NA ZAWODY 4. PROBLEM BEZROBOCIA 5. SKUTKI SPOŁECZNE BEZROBOCIA
14.	1.	III	II	WOS	MOJA PIERWSZA PRACA	1. WARUNKI PRACY 2. TYPOWE PROCEDURY OBOWIĄZUJĄCE PRZY UBIEGANIU SIĘ O PRACĘ

15.	1.	III	II	WOS	PRACOWNIK I JEGO PRAWA	<ul style="list-style-type: none"> 1. ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z ZATRUDNIENIEM 2. KODEKS PRACY
16.	2.	III	II	WOS	JAK ZAŁOŻYĆ WŁASNĄ FIRME?	<ul style="list-style-type: none"> 1. PROCEDURY OBOWIĄZUJĄCE PRZY REJESTRACJI WŁASNEJ DZIAŁALNOŚCI 2. PREDYSPOZYCJE OSOBOWOŚCIOWE 3. WARUNKI SPRZYJAJĄCE ZAŁOŻENIU WŁASNEJ FIRMY 4. RODZAJE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH
17.	1.	III	II	WOS	ETYKA ŻYCIA GOSPODARCZEGO	<ul style="list-style-type: none"> 1. ZASADY ETYCZNE W ŻYCIU GOSPODARCZYM 2. KORUPCJA 3. „SZARA STREFA” 4. PRACA „NA CZARNO”
18.	1.	III	II	GABINET PROFILAKTYKI	WYBÓR SZKOŁY POD KĄTEM ZDROWOTNYM	<ul style="list-style-type: none"> 1. PROBLEMY ZDROWOTNE

X EDUKACJA ZDROWOTNA

Edukacja zdrowotna jest procesem dydaktyczno-wychowawczym, w którym uczniowie uczą się, jak żyć, aby: zachować i doskonalić zdrowie własne i innych ludzi oraz tworzyć środowisko sprzyjające zdrowiu, a w przypadku choroby lub niepełnosprawności aktywnie uczestniczyć w jej leczeniu, radzić sobie i zmniejszać negatywne skutki;

Celem edukacji zdrowotnej młodzieży gimnazjalnej jest udzielanie im pomocy w:

- zrozumieniu, czym jest zdrowie, od czego zależy, dlaczego i jak należy o nie dbać;
- rozwijaniu poczucia odpowiedzialności za zdrowie własne i innych ludzi;
- wzmacnianiu poczucia własnej wartości i wiary w swoje możliwości;
- rozwijaniu umiejętności osobistych i społecznych sprzyjających dobremu samopoczuciu i pozytywnej adaptacji do zadań i wyznań codziennego życia;
- przygotowaniu się do uczestnictwa w działaniach na rzecz zdrowia i tworzenia zdrowego środowiska w domu, szkole, miejscu pracy, społeczności lokalnej.

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: EDUKACJA ZDROWOTNA						
1.	1.	I, II, III	I, II	GABINET PROFILAKTYKI	PROFILAKTYKA – ZAPOBIEGANIE WADOM POSTAWY	1. PROBLEMY ZDROWOTNE, KONTROLA POSTAWY
2.	1.	I, II, III	I, II	GABINET PROFILAKTYKI	ZAPOBIEGANIE OTYŁOŚCI I NIEDOBOROM WAGI	1. KONTROLA WAGI I WZROSTU, WYZNACZENIE BMI
3.	1.	I, II, III	I, II	GABINET PROFILAKTYKI	PALENIE TYTONIU A ZDROWIE	1. PROJEKCJA FILMU „PALENIE TYTONIU, WSKAZANIA, SZKODLIWOŚCI”
4.	1.	I	I	GABINET PROFILAKTYKI	HIGIENA OSOBISTA	1. KSZTAŁTOWANIE I UTRWALANIE ZACHOWAŃ SPRZYJAJĄCYCH ZDROWIU
5.	1.	I	I	GDDW	PRZEDSTAWIENIE FORM AKTYWNEGO WYPOCZYNKU I REKREACJI	2. GIEŁDA ATRAKCJI KULTURALNYCH I SPORTOWYCH 3. PW E1.7
6.	1.	I	I	GDDW	KOMPUTER – WRÓG CZY PRZYJACIEL?	1. ZAGROŻENIA MEDIAMI – K1.10; H8.12

						2. FILM „W SIECI”
7.	1.	I	I	BIOLOGIA	CHARAKTERYSTYKA PŁAZIŃCÓW – PROFILAKTYKA CHOROÓB PASOŻYTNICZYCH	1. BEZKRĘGOWCE
8.	1.	I	I	BIOLOGIA	BUDOWA I FUNKCJE OBLEŃCÓW – PROFILAKTYKA CHOROÓB PASOŻYTNICZYCH	1. BEZKRĘGOWCE
9.	1.	I	I	WOS	ŻYCIE SZKOŁY	1. WŁADZE SZKOLNE 2. PRAWA I OBOWIĄZKI UCZNI 3. ZADANIA SAMORZĄDU UCZNIOWSKIEGO I KLASOWEGO
10.	1.	I	I	WOS	JA, CZYLI KTO?	1. OSOBOWOŚĆ 2. TOŻSAMOŚĆ 3. STYL ŻYCIA 4. AUTORYTET 5. SAMOREALIZACJA
11.	1.	I	I	WOS	CZŁOWIEK ISTOTĄ SPOŁECZNĄ	1. SOCJALIZACJA 2. ROLE SPOŁECZNE

						3. KONFLIKT
12.	1.	I	I	WOS	POROZUMIEWAMY SIĘ	1. KOMUNIKACJA WERBALNA I NIEWERBALNA 2. MOWA CIAŁA 3. DYSKUSJA 4. DEBATA
13.	1.	I	I	WOS	NIE TAKI KONFLIKT STRASZNY	1. KONFLIKT 2. SPOSOBY ICH ROZWIĄZYWANIA 3. NEGOCJACJE
14.	2.	I	I	WOS	GRUPY SPOŁECZNE	1. ZBIOROWOŚĆ 2. GRUPA SPOŁECZNA 3. RODZINA 4. FUNKCJE RODZINY
15.	1.	I	I	WOS	NORMY I ZASADY	1. RELACJE PANUJĄCE W OTOCZENIU SPOŁECZNYM UCZNIA 2. DOSTRZEŻENIE I PODEJMOWANIE

						OBOWIĄZKÓW SPOŁECZNYCH 3. WZORCE POSTĘPOWANIA
16.	1.	I	I	WOS	OD PATRIOTYZMU DO SZOWINIZMU	1. PATRIOTYZM 2. NACJONALIZM 3. SZOWINIZM 4. RASIZM 5. KOSMOPOLITYZM
17.	2.	I	I	WYCH.FIZ	AKTYWNOŚĆ FIZYCZNA, PRACA I WYPOCZYNEK, ŻYWIENIE	1. OCENIENIE POZIOMU WŁASNEJ AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ. 2. KORZYŚCI Z AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ TERENIE. 3. KORZYŚCI DLA ZDROWIA Z PODEJMOWANIA RÓŻNYCH FORM AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ W KOLEJNYCH

						<p>OKRESACH ŻYCIA CZŁOWIEKA</p> <p>4.MIEJSCA, OBIEKTY I URZĄDZENIA NAJBLIŻSZEJ OKOLICY, KTÓRE MOŻNA WYKORZYSTAĆ DLA AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ.</p> <p>5.ODPOWIEDNIE ŻYWIENIA A AKTYWNOŚĆ SPORTOWA.</p>
18.	1.	I	I	WYCH.FIZ	ROZWÓJ FIZYCZNY W OKRESIE DOJRZEWANIA	<p>1. ZMIANY ZACHODZĄCE W BUDOWIE CIAŁA I SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ.</p> <p>2.PRZYCZYNY I SKUTKI OTYŁOŚCI ORAZ NIEUZASADNIONEGO</p>

						ODCHUDZANIA SIĘ.
19.	1.	I	I	WYCH.FIZ	DBAŁOŚĆ O CIAŁO, BEZPIECZEŃSTWO	1.WYMOGI HIGIENY WYNIKAJĄCE ZE ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ORGANIZMIE ORGANIŹMIE OKRESIE DOJRZEWANIA
20.	1.	I	II	WOS	MASS MEDIA I OPINIA PUBLICZNA	1. ZNACZENIE NOWOCZESNYCH ŚRODKÓW TECHNICZNYCH 2. UMIEJĘTNE KORZYSTANIE Z MEDIÓW

21.	1.	I	II	WYCH.FIZ	DBAŁOŚĆ O CIAŁO, BEZPIECZEŃSTWO	1. NAJCZĘSTSZE PRZYCZYNY ORAZ OKOLICZNOŚCI WYPADKÓW I URAZÓW W CZASIE ZAJĘĆ RUCHOWYCH 2.ZAGROŻENIA ZWIĄZANE Z UPRAWIANIEM NIEKTÓRYCH DYSCYPLIN
22.	1.	II	I	GDDW	CZY JEDZENIE TO TYLKO ODŻYWIANIE SIĘ?	1. ZIELONY SEGREGATOR – PEDAGODZY
23.	1.	II	I	GDDW	JAK DBAĆ O WYGLĄD ZEWNĘTRZNY?	1. WIZYTA KOSMETYCZKI, STYLISTY, FRYZJERA
24.	1.	II	I	BIOLOGIA	CHOROBY UKŁADU ODDECHOWEGO I PROFILAKTYKA	1. UKŁAD ODDECHOWY
25.	1.	II	I	BIOLOGIA	BUDOWA KRĘGOSŁUPA I RODZAJE WAD POSTAWY	1. UKŁAD SZKIELETOWY
26.	1.	II	I	BIOLOGIA	WPLYW AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ NA ZDROWIE CZŁOWIEKA	1. UKŁAD MIĘŚNIOWY

27.	1.	II	I	BIOLOGIA	PALENIE TYTONIU A ZDROWIE CZŁOWIEKA	1. UKŁAD ODDECHOWY
28.	1.	II	I	BIOLOGIA	ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA A ZDROWIE	1. UKŁAD ODDECHOWY
29.	1.	II	I	BIOLOGIA	CHOROBY UKŁADU KRAŻENIA	1. UKŁAD KRAŻENIA
30.	1.	II	I	WYCH.FIZ	ZDROWIE I DBAŁOŚĆ O ZDROWIE	1. CZYM JEST ZDROWIE 2.ZACHOWANIA SPRZYJAJĄCE ZAGRAŻAJĄCE ZDROWIU I
31.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY UKŁADU POKARMOWEGO I ZAPOBIEGANIE IM	1. UKŁAD POKARMOWY
32.	1.	II	II	BIOLOGIA	SKAŻENIE ŻYWNOŚCI A ZDROWIE CZŁOWIEKA	1. UKŁAD POKARMOWY
33.	1.	II	II	BIOLOGIA	BULIMIA I ANOREKSJA. HIGIENA ŻYWIENIA I ŻYWNOŚCI	1. UKŁAD POKARMOWY
34.	1.	II	II	BIOLOGIA	ALKOHOL A ZDROWIE CZŁOWIEKA	1. UKŁAD POKARMOWY
35.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY I HIGIENA UKŁADU MOCZOWEGO	1. WYDALANIE

36.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY I HIGIENA SKÓRY	1. WYDALANIE
37.	1.	II	II	BIOLOGIA	HIGIENA TRYBU ŻYCIA A CHOROBY UKŁADU NERWOWEGO	1. UKŁAD NERWOWY
38.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY NARZĄDU WZROKU I ZAPOBIEGANIE IM	1. UKŁAD NERWOWY
39.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY SZERZĄCE SIĘ DROGĄ PŁCIOWĄ	1. UKŁAD ROZRODCZY
40.	1.	II	II	BIOLOGIA	HIGIENA I OCHRONA ZDROWIA CZŁOWIEKA	1. ŚRODOWISKO A ŻYCIE CZŁOWIEKA
41.	1.	II	II	BIOLOGIA	WPLYW ZANIECZYSZCZEŃ ŚRODOWISKA NA ZDROWIE CZŁOWIEKA	1. ŚRODOWISKO A ŻYCIE CZŁOWIEKA
42.	1.	II	II	BIOLOGIA	ROLA NAUKI W OCHRONIE ZDROWIA CZŁOWIEKA	1. ŚRODOWISKO A ŻYCIE CZŁOWIEKA
43.	1.	II	II	BIOLOGIA	CHOROBY GENETYCZNE, PRZYCZYNY I ZAPOBIEGANIE IM	1. GENETYKA
44.	1.	II	II	BIOLOGIA	JADALNE I TRUJĄCE GRZYBY	1. GRZYBY

45.	1.	II	II	WYCH.FIZ.	ZDROWIE I DBAŁOŚĆ O ZDROWIE	1.OPALAMY BEZPIECZNIE SIĘ
46.	1.	III	I	GDDW	ZDROWA PLANETA = ZDROWY CZŁOWIEK	1. PW H6.8
47.	1.	III	I	GDDW	CO SIĘ DZIEJE Z MOIM CIAŁEM? JAK O NIE DBAĆ?	1. PW E1.7 17
48.	1.	III	I	WYCH.FIZ.	ZDROWIE PSYCHOSPOŁECZNE, UMIEJĘTNOŚCI ŻYCIOWE.	1. SZKODY ZDROWOTNE I SPOŁECZNE ZWIĄZANE Z BRAKIEM AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ, NADUŻYWANIEM ALKOHOLU I INNYCH UŻYWEK
49.	1.	III	II	BIOLOGIA	ŹRÓDŁA I SKUTKI ZANIECZYSZCZEŃ ATMOSFERY	1. EKOLOGIA
50.	1.	III	II	BIOLOGIA	WPŁYW ZANIECZYSZCZEŃ HYDROSFERY NA ŻYCIE ORGANIZMÓW	1. EKOLOGIA

51.	1.	III	II	BIOLOGIA	ŹRÓDŁA I SKUTKI ZANIECZYSZCZEŃ LITOSFERY	1. EKOLOGIA
52.	1.	III	II	BIOLOGIA	EKSPLOZJA DEMOGRAFICZNA A ZDROWIE	1. OCHRONA ŚRODOWISKA
53.	1.	III	II	BIOLOGIA	ODNAWIALNE I NIEODNAWIALNE ZASOBY PRZYRODY	1. OCHRONA ŚRODOWISKA
54.	1.	III	II	WOS	PROBLEMY WSPÓŁCZESNEGO ŚWIATA	1. SKUTKI GLOBALIZACJI 2. KONFLIKTY MIĘDZYNARODOWE 3. KRAJE BOGATE, KRAJE BIEDNE
55.	1.	III	II	WOS	PATOLOGIE W PAŃSTWIE DEMOKRATYCZNYM	1. PATOLOGIE W PAŃSTWIE 2. WSKAZANIE ZNACZENIA I FUNKCJI ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH
56.	1.	III	II	GABINET PROFILAKTYKI	HIGIENA WZROKU	1. KONTROLA OSTROŚCI WZROKU, PRAWIDŁOWA POZYCJA PRZY ODRABIANIU LEKCJI, KONTROLA OŚWIETLENIA

XI GODZINY DO DYSPOZYCJI WYCHOWAWCY

NUMER LEKCJI	LICZBA LEKCJI	KLASA	OKRES KLASYFIK.	OBSZAR	TEMAT	TRESCI NAUCZANIA
KATEGORIA: GODZINY DO DYSPOZYCJI WYCHOWAWCY						
1.	1.	I	I	GDDW	POZNAJEMY BIBLIOTEKĘ SZKOLNĄ – LEKCJA BIBLIOTECZNA	1. KSIĘGOZBIÓR 2. MEDIATEKA 3. KATALOG BIBLIOTECZNY
2.	1.	I	I	GDDW	PRZENOSIMY TRADYCJE ŚWIĄTECZNE DO SZKOŁY	1. SPOTKANIE PRZEDŚWIĄTECZNE
3.	1.	III	I	GDDW	TRADYCJE ŚWIĄTECZNE – MIKOŁAJKI	1. PW H8.13-16 2. WIZYTA W DOMU DZIECKA 3. SPOTKANIE Z WOLONTARIUSZEM
4.	1.	III	I	GDDW	PRZENOSIMY TRADYCJE ŚWIĄTECZNE DO SZKOŁY	1. SPOTKANIE PRZEDŚWIĄTECZNE

AUTOR/AUTORZY:.....

NADZÓR PEDAGOGICZNY:

DATA PRZEKAZANIA DOKUMENTU:.....

UWAGI:

.....
.....
.....
.....
.....

ZAPOZNAŁEM SIĘ:

PODPIS DYREKTORA:.....

XII ZASADY WSPÓŁPRACY Z INSTYTUCJAMI W ZAKRESIE PROFILAKTYKI PIERWSZORZĘDOWEJ, DRUGORZĘDOWEJ I TRZECIORZĘDOWEJ

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Lęborku

adres: 84-300 Lębork, ul. Czołgistów 5

tel.: 0-(prefix)59-8628-106,

fax. 0-(prefix)59-8621-406

e-mail: pcpr.lebork@interia.pl

Godziny przyjęć:

PCPR czynny jest od poniedziałku do piątku w godz. poniedziałek 7.30 – 15.30

Do pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie można się zwrócić w każdej sytuacji wymagającej pomocy i wsparcia, a szczególnie, kiedy zachodzi potrzeba:

- uzyskania pomocy materialnej dla osób i rodzin zgodnie z obowiązującymi kryteriami określonymi w ustawie o pomocy społecznej,
- uzyskania pomocy materialnej dla osób, które poniosły straty w wyniku klęski żywiołowej, ekologicznej, czy zdarzenia losowego, rodzin zastępczych
- wszczęcia postępowania w celu uzyskania miejsca w domu pomocy społecznej,
- uzyskania miejsca w domu dla osób bezdomnych,
- wszczęcia postępowania w celu uzyskania miejsca w domu dla samotnych matek,
- uzyskania pomocy w sytuacjach przemocy w rodzinie poprzez: udzielanie różnego rodzaju wsparcia, informacji prawnych
- uzyskania pomocy w sytuacji, gdy konieczne jest zorganizowanie opieki zastępczej i uzyskanie pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dzieci

Działalność PCPR polega zatem na szeroko rozumianej interwencji kryzysowej, której nieodłączną częścią pozostaje poradnictwo specjalistyczne skierowane do osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie prowadzi poradnictwo prawne:
mgr Bożena Bodnar- radca prawny - w każdą środę w godzinach 13:00 - 15:00

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

adres : 84-300 Lębork, ul. Łokietka 13

telefon/fax : sekretariat 0-59/8622-711

informacja 0-59/8634-758

e-mail: mops@mopsleborg.pl

pracownicy socjalni przyjmują:

poniedziałek-piątek 7:00 - 10:00

kierownik MOPS przyjmuje interesantów:

poniedziałek 12:00 - 14:00 i czwartek 15:00 - 16:00

Pomocy społecznej udziela się z powodu (art. 7 ustawy o pomocy społecznej):

- ubóstwa,
- sieroctwa,
- bezdomności,
- bezrobocia,
- niepełnosprawności,
- długotrwałej lub ciężkiej choroby,
- przemocy w rodzinie,
- potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności,
- bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych,
- braku umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze,
- trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy,

- trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego,
- alkoholizmu lub narkomanii,
- zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej,
- klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Prawo do świadczeń przysługuje osobom i rodzinom, których posiadane dochody nie przekraczają kryteriów dochodowych ustalonych w oparciu o próg interwencji socjalnej, przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednej z w/ w okoliczności.

W systemie pomocy społecznej przez rodzinę rozumie się osoby spokrewnione i niespokrewnione, pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna

adres: ul. Okrzei 15A

(budynek Domu Małego Dziecka, wejście od ul. Słowackiego)

tel./fax (059) 8621 834

e-mail ppplebork@poczta.onet.pl

Poradnia oferuje pomoc w zakresie diagnozy:

- **Indywidualne badania diagnostyczne psychologiczno-pedagogiczne** dzieci i młodzieży w zakresie wczesnego wykrywania opóźnień i zaburzeń rozwojowych; określanie możliwości i potrzeb edukacyjnych uczniów szkół i placówek wszystkich typów.
- Kwalifikowanie dzieci i młodzieży do odpowiednich form pomocy psychologiczno – pedagogicznej.
- **Orzekanie** o potrzebie kształcenia specjalnego dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
- **Orzekanie** o potrzebie zajęć rewalidacyjno - wychowawczych dla dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim.
- **Orzekanie** o potrzebie indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły.
- **Opiniowanie w sprawach:**
 - objęcia ucznia nauką w klasie terapeutycznej,
 - dostosowania wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do indywidualnych potrzeb ucznia, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się lub zaburzenia i odchylenia rozwojowe uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom,
 - zwolnienia ucznia z wadą słuchu lub z głęboką dysleksją rozwojową z nauki drugiego języka obcego,
 - udzielania zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki,
 - przyjęcia ucznia gimnazjum do oddziału przysposabiającego do pracy,

- przyjęcia do klasy pierwszej szkoły ponadgimnazjalnej: zasadniczej szkoły zawodowej, liceum ogólnokształcącego, liceum profilowanego i technikum, a także klasy pierwszej szkoły średniej na podbudowie programowej szkoły zasadniczej, szkoły policealnej i szkoły pomaturalnej kandydata z problemami zdrowotnymi, ograniczającymi możliwości wyboru kierunku kształcenia ze względu na stan zdrowia,
- przystąpienia ucznia lub absolwenta z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi lub ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się do egzaminu przeprowadzanego w ostatnim roku nauki w gimnazjum w warunkach i formie dostosowanych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych ucznia lub absolwenta.

Diagnoza logopedyczna:

- dzieci z opóźnionym rozwojem mowy,
- dzieci po operacjach rozszczepów podniebienia,
- dzieci z zaburzeniami płynności mówienia,
- dzieci z zaburzeniami artykulacji.

Ponadto oferta Poradni obejmuje:

- Terapię psychologiczną *indywidualną* dla osób z zaburzeniami emocjonalnymi.
- Terapię psychologiczną *indywidualną* dla uczniów z fobią szkolną i po próbach samobójczych.
- Terapię psychologiczną *indywidualną* dla osób z zaburzeniami w odżywianiu się.
- Działania interwencyjne podejmowane w sytuacjach kryzysowych. Prowadzenie mediacji oraz terapii podtrzymującej.
- Terapię logopedyczną *indywidualną*.

Poradnia realizuje programy profilaktyczne:

- Rozpoznawanie i zapobieganie problemom uczniów w okresie adolescencji. Samobójstwa wśród młodzieży. Etapy rozwoju emocjonalno-społecznego dzieci i młodzieży i związane z nimi zagrożenia - *program dla uczniów, rodziców i nauczycieli*.

- „Przemoc, a wychowanie w wartościach i autorytety”- *program dla rodziców.*
- „Spójrz inaczej” – *dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów /przeciwdziałanie agresji i przemocy/.*
- „Jak żyć z ludźmi” – *trening interpersonalny dla uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych.*
- „ Szkoła dla rodziców i wychowawców. Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały, jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły”.
- „ Tukan - trening umiejętności kontroli zachowań związanych z alkoholem i narkotykami”- *program dla młodzieży eksperymentującej ze środkami psychoaktywnymi.*

Komenda Powiatowa Policji

adres: 84-300 Lębork, ul. Toruńska 5

tel: 59834-881 specjalista ds. nieletnich

Problemy rozwiązywane przez specjalistów ds. nieletnich :

- Przepięstwa i wykroczenia w szkołach oraz w bezpośrednim sąsiedztwie szkół
- Łatwy dostęp do alkoholu i narkotyków w środowisku szkolnym.
- Niewłaściwa reakcja społeczna na przejawy zjawisk patologicznych w otoczeniu szkół
- Niezadowolający stan współpracy osób, a także instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w środowisku szkolnym, a zwłaszcza na linii: dyrekcje - nauczyciele – uczniowie – rodzice - Policja, niski poziom wzajemnego zaufania, co może skutkować:
 - obawą, niechęcią przed rzetelnym zajęciem się niepokojącymi zjawiskami
 - brakiem możliwości identyfikacji istniejących problemów
- Tolerancja dla zachowań patologicznych

Zadania stojące przez specjalistami ds. nieletnich:

- Rzetelna analiza i identyfikacja problemów bezpieczeństwa szkolnego nie tylko na poziomie ogólnym, ale także w odniesieniu do poszczególnych placówek oświatowych i ich okolic
- Ograniczenie liczby przestępstw i wykroczeń w szkołach oraz w bezpośrednim otoczeniu szkół
- Zbudowanie skutecznych i podlegających ocenie mechanizmów współpracy dyrekcji (nauczycieli) – rodziców – uczniów i Policji wraz ze strażami gminnymi (miejskimi) w zakresie bezpieczeństwa w szkołach
- Zwiększenie skuteczności ochrony szkół:
 - patrole szkolne, posterunki w rejonach i placówkach najbardziej zagrożonych
 - powiązanie odpowiedzialności policjantów i strażników gminnych (miejskich) za poszczególne rejony szkolne

- upowszechnienie wizyjnego monitorowania wejść do publicznych i niepublicznych szkół i placówek oświatowych dla dzieci i młodzieży
- wspieranie lokalnych inicjatyw społecznych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie
- Konsekwentne reagowanie na patologie – budowanie przekonania, że nie są one tolerowane
- Ograniczenie dostępu do alkoholu i narkotyków w środowisku szkolnym li>Rzetelna analiza i identyfikacja problemów bezpieczeństwa szkolnego nie tylko na poziomie ogólnym, ale także w odniesieniu do poszczególnych placówek oświatowych i ich okolic
- Systematyczne kontrolowanie pod względem bezpieczeństwa szkół i ich okolic, w szczególności dróg do i ze szkoły
- Edukacja dla bezpieczeństwa, w tym także edukacja medyczna, ze szczególnym uwzględnieniem pierwszej pomocy.
- Podniesienie wiedzy na temat symptomów przemocy w szkole wśród pielęgniarek środowiska nauczania i wychowania oraz higienistek szkolnych
- Upowszechnienie w szkołach programów profilaktycznych ukierunkowanych na wyeliminowanie agresji wśród młodzieży oraz używania przez nią substancji psychoaktywnych (alkohol, narkotyki).
- Usprawnienie systemu prawnego, stworzenie prawnych gwarancji ochrony dzieci i młodzieży
- Wykorzystanie środków masowego przekazu w celu promowania prospołecznych wzorców zachowań